

REVISTA DIXITAL

O noso viveiro 2.0.

Curso 2011-12

CEIP RAQUEL CAMACHO (A Coruña)

Curso 2011-2012

O noso viveiro 2.0. – Nº 1

REVISTA DIXITAL

O noso Viveiro 2.0.

2011-2012

Benvida toda a comunidade educativa do ceip Raquel Camacho á esta nova modalidade de elaboración da nosa revista.

Será unha revista en formato dixital cotinuación da anterior, VIVEIRO DA PALABRA.

Comezamos esta publicación cos traballos realizados no curso anterior.

A partir desta edición todos os traballos realizados xa poden estar feitos pensando nesta nova modalidade.

Esperamos recibir todas as vosas colaboracións neste curso e poder dar paso ao seguinte número.

Parabéns para todos e todas que participades nesta actividade e moitos ánimos para continuar nesta nova faceta.

MOITAS GRAZAS.

O PIRATA MALAPATA

Ola Son
o Pirata
Malapata

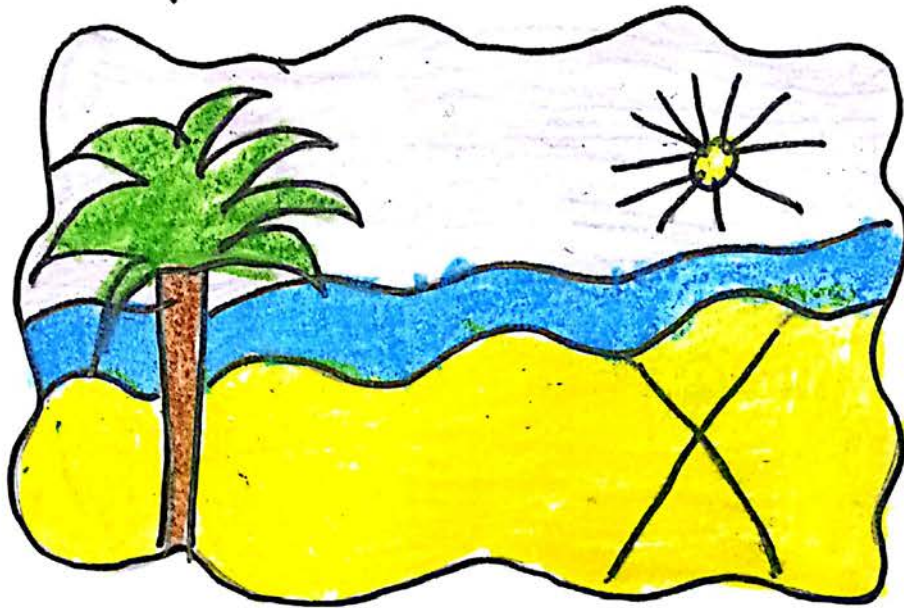
1

Este é o meu loro "Ole"

2

Estamos a buscar un tesouro e este
é o mapa.

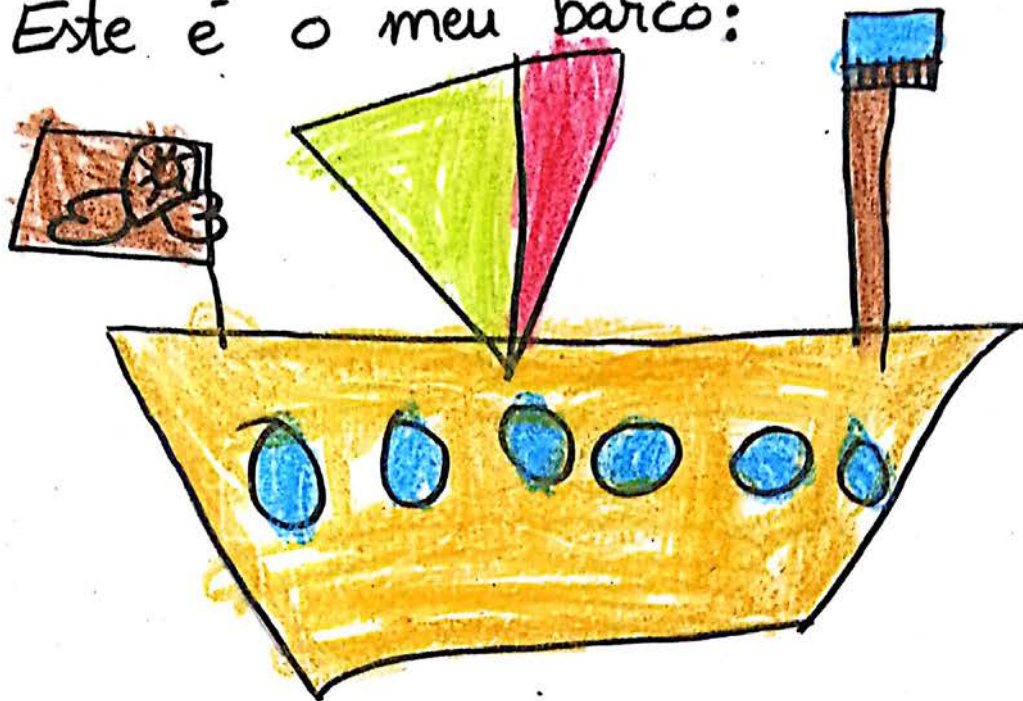
3

No tesouro hai moitas xoias:

4

Este é o meu barco:

5

E esta é a miña tripulación.

6

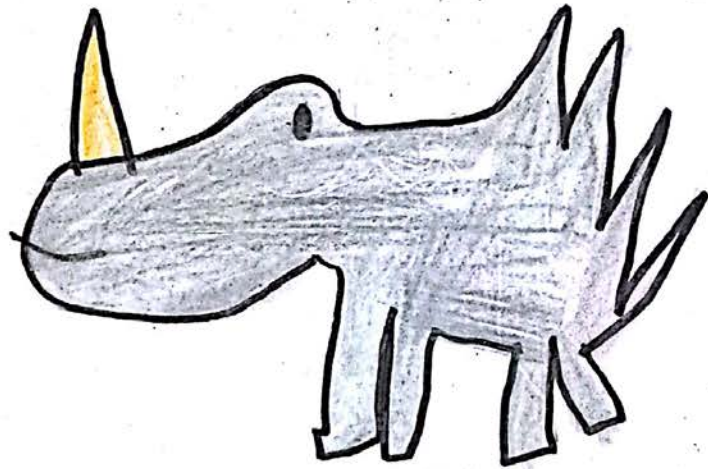
Cando chegamos á illa tinnemos que
cavar

Collemos o tesouro e marchamos no
barco, pero estalou unha tormenta.

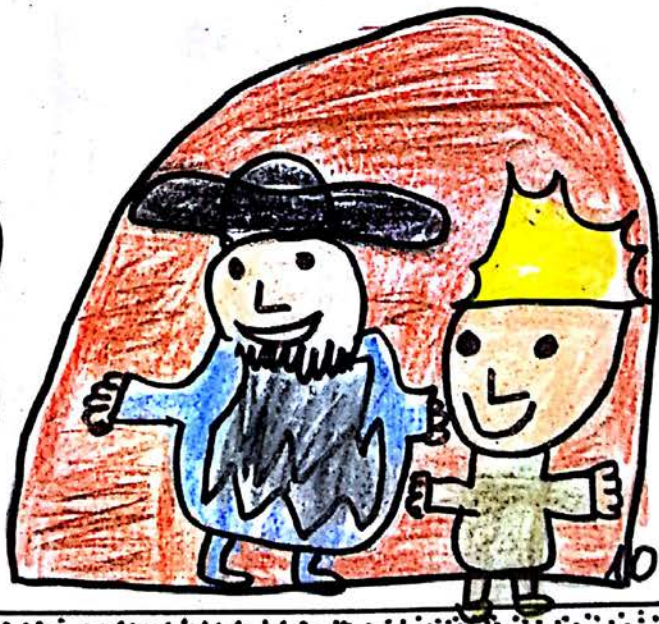
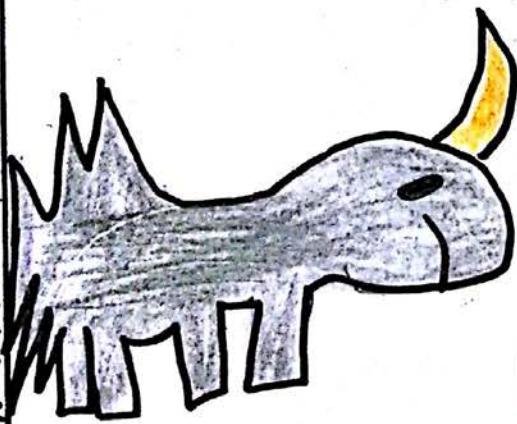

Case afundimos pero chegamos a unha illa onde había animais moi estranos.

9

Atacounos un "rinogalo" e tivemos que buscar refuxio nunha cova.

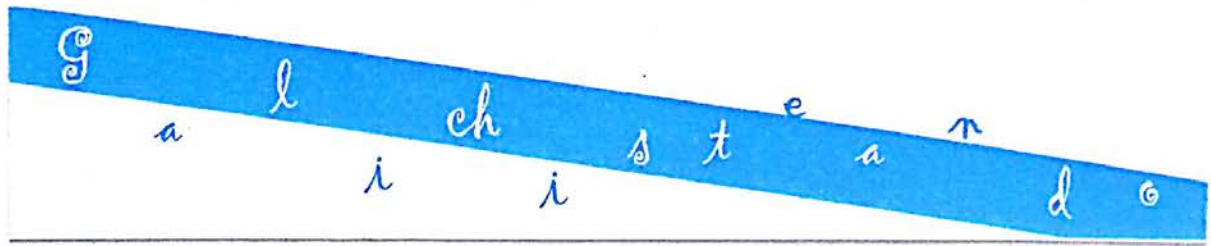
Dentro da cova vivían uns magos que nos axudaron a saír da cova por outro lado e chegar ao barco.

Despedímonos deles e démoslles as grazas

CEIP RAQUEL CAMACHO

NIVEL INFANTIL 4 ANOS B

SABES COMO ESTORNUDA
UN TOMATE ?

KEP'CHU

DIN QUE ESTE ANO
HAI MOITA SEQUIA

-VASMO DICIR A MIN.
EU ANTES ERA UN
GRELO E AGORA SON
UN CACTUS.

GALECHISTEANDO

CEIP RAQUEL CAMACHO

CURSO 4º NIVEL A

Andrea

Papá, Papá! Os marcianos son amigos ou inimigos? Porque o preguntas tú? Porque levaron a avoa. Entón son amigos

Jennifer.G.S

Abrese o telón: aparece unha gorda. Círrase o telón e volvese abrir o telón aparece a gorda armada. Como se chama a película? Armouse a gorda. Jennifer.G.S

Jennifer.G.S

Abrese o telón, aparece unha muller gorda, un home fraco e moitos ventos de norte. Círrase o telón, voltase abrir; aparece soa a muller gorda. Como se chama a película? O que o vento se levou eo que non puido deixarme.

Alberto

- Dixo o taxista "non cabe dúbida" e Dúbida tívose que ir camiñando.

Alberto

- Comanzo a rapa do fideo e Tideo quedouse sen rapa.

Jennifer.G.S

Como se chama a china máis gostosa do mundo?
Chin chan pu

CEIP RAQUEL CAMACHO

NIVEL 5º A

- Que se precisa para que 5 persoas, cun só
paraugas non se mollen?
- Que non chova!

Un peixiño dille a outro:

- Que fai o teu pai?
- Nada.
- Que é o primeiro que fai un gato ao
caer na auga?
- Mollarse!
- Por que os mergulladores se tiran ao
mar de costas?
- Porque se se tiran cara adiante caen no
barco!

Os Alumnos

1. Rir.

2. *don*

2. COMPARTIR

3. SOÑAR

4. SABER MOITO

5. XOGAR

6. IMAXINAR

7. aprender

8. *Detur* o tempo

9. SENTIR

de 1º A lemos
para...

10. Coñecernos

11. Ser máis listos

12. FUXIR DO RUÍDO

13. SER O QUE NON SOMOS

14. DESCRIBIR

15. COMPRENDER

16. DESCLUBRILA

17. ESTUDIAR

18. VIVIR

ARBORECANCIONEIRO

NOME SABELA

NIVEL 5ª EI.

TÍTULO

CARBALLEIRA DE S. XUSTO

CARBALLEIRA DE S. XUSTO

CARBALLEIRA DE RAMADA
NAQUELA CARBALLEIRINA,
PERDÍN A MIÑA NAVALLA,
AILALELO, AILALALO.

SABELA

ARBORECANCIÓNERO

NOME

NIVEL

TÍTULO

O CARBALLO

O CARBALLO DA PORTELA

TEN A FOLLA REVIRADA

QUE LLE REVIROU O VENTO

NUNHA MAÑA DE XIADA

Candela - Roi - Unai - Alex - Daniel -

Lucía - Xpel - Leo - Yamilet - Uxía -

Valeria - Uxue - Naiara - Ruben - Pablo -

Jairo - Moisés

INFANTIL 4 ANOS B

ARBORECANCIONEIRO

NOME MARTA

NIVEL 2º B

TÍTULO

AS FOLLAS DA ARBORE

As follas da árbore,
Caeron no chan,
unha, dúas, tres, catro

Despois veu o vento,
levoúnas con el,
fu, fu, fu, fu.

O bo barreñeiro
barría a rúa,
pas, pas, pas, pas.

E o chan do parque,
moi limpo quedou,
ben, ben, ben, ben.

TÍTULO Bruno, o cão de Maria

AUTORA Professora e alumnas de 4.º A.

Maria foi ao Centro de
recolida de cães de Ourense

Eslexiu a Bruno, que o colle-
ran polo río abaixo cos irmáns.

Bruno vivía feliz con
Maria que o quería moito

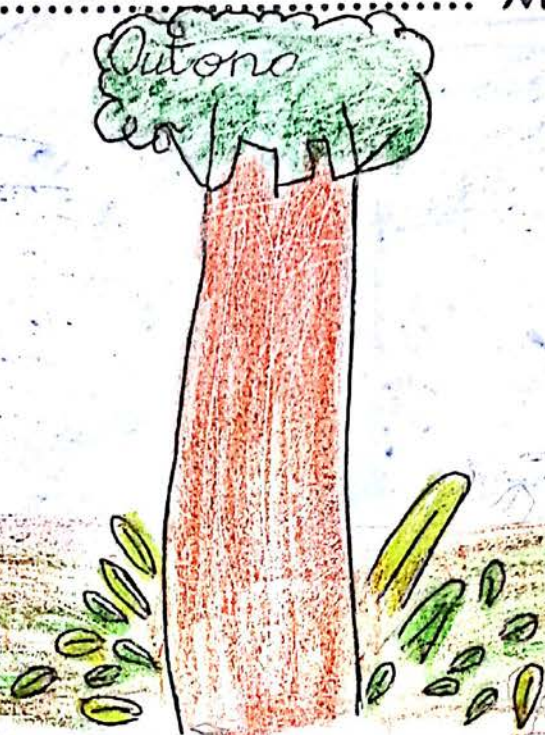
Un día no parque, Bruno
atopouse cun dos seus irmáns.

Certamiño Poético

Nome: Elera 5 anos

Nivel: 6º B E I

Amarelean
follas douradas
polo chan,
pela rúa
va o vento
rebuldeiro
e telexón
vai tirando
coas follas
o seu bastón

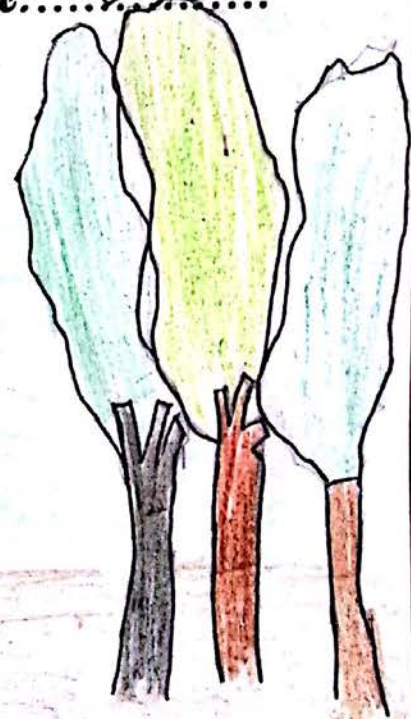
Certamiño Poético

Nome: Nerea 5 anos

Nivel: 6º E I

Os pinos
Os pinos fan doce son ;
nesta doce soedade
apértase o corazón.

Non te poñas a tembrar
menina, non teñas medo
que ninguén te quer matar...

ARBOREA DIVIÑADORA

NOME Tomás e Dani

NIVEL

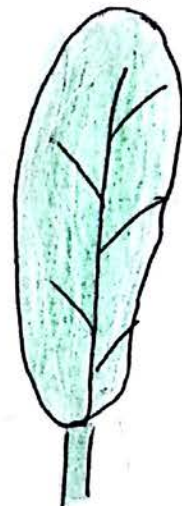
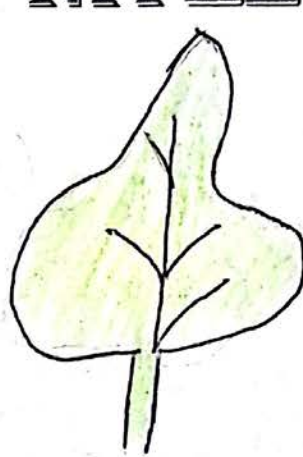
6º E I B

Cando novas, presas;
cando vellas, ledas,
xogando, correndo,
no riso do vento.

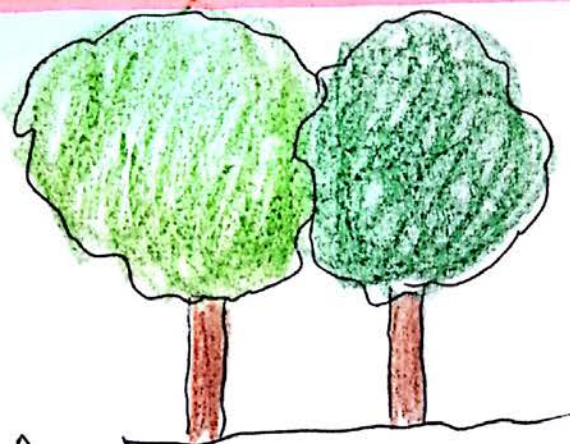
Tomás 5 anos

Que cousa, cousiña é
que nace no monte
e ten follas

Dani 5 anos

As follas das árbores.

As árbores

ARBOREADIVIÑADORA

NOME LUCIA NIVEL 5ª EI.

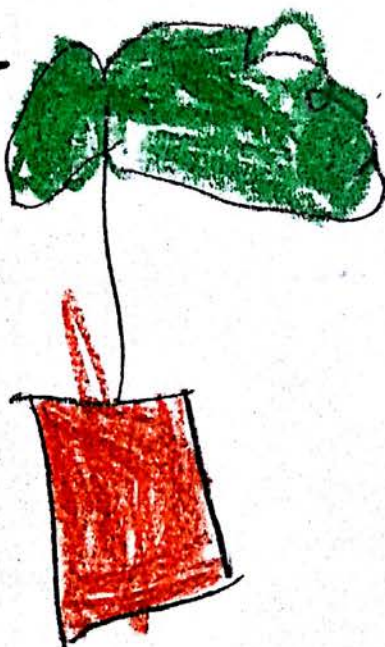
SEN ATRE EU NON VIVO

SEN TERRA EU MORRO

TEÑO XEMAS SEN SER OVO

E COPA SEN SER SOMBREIRO

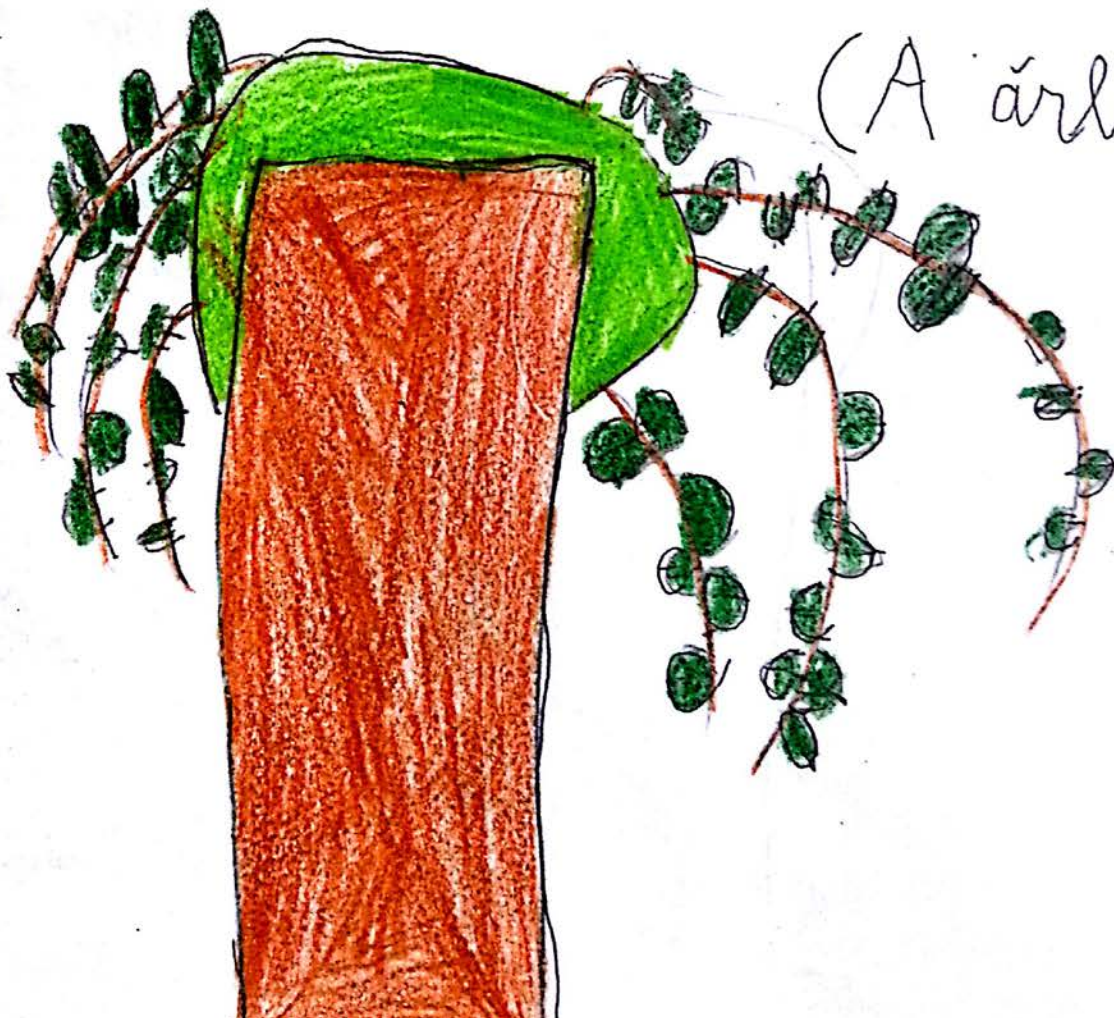
ÁRBORE

ARBOREADIVIÑADORA

NOME LAURA FDEZ NIVEL 2º B.

Sen o aire non vive,
sen a terra eu morro,
terno como sen ser ovo
e copa sen ser sombrero.

(A árbore)

ARBOREADIVIÑADORA

NOME

NIVEL

É UN GRAN SEÑORÓN

TEN VERDE O SOMBREIRO

E PANTALÓN MARRÓN

QUE É?

Candela - Roi - Unai - Alex - Daniel -
Lucía - Xoel - Leo - Yana - Uxía -
Valeria - Uxue - Naiara - Rubén -
Pablo - Jairo - Moisés.

Infantil 4 anos B

ÁRBORE A DIVIÑADORA 6ª

É un gran señor;
ten verde o sombreiro
e un pantalón marrón.

Desnúdanme cando vai frío
e vístenme no estío.

Hai quen bebe pola boca,
que é a forma de beber,
pero sei de alguén que bebe
soamente polas pés.

Sen o aire eu non vivo,
sen a terra eu morro.
Teño xema sen ser ovo,
e copa sen ser sombreiro.

Na primavera deleítote
no verán refreécote,
no outono alimentote
e no inverno quéntrate.

Como corda eu amarro,
como cadeas suxeito,
teño un brazo e moitos dedos,
soterrados polo solo.

Resposta de todos:

(ÁRBORE)

ÁRBORE ADIVIÑADORA 6ª

Bonita planta cunha flor
que xira e xira buscando o sol.

(Xirasol)

No verán barbudo,
e no inverno desnudo.
Isto é moi duro!

(bosque)

No inverno espido estou,
os paxariños no outono dinme
"marchamos".

Logo en primavera,
poño a camisa.

Quen son?

(bosque)

Non creo que tanto valga
e hai que ser bastante bobo
para cometer un roubo
de tal planta que non é alga.

(Algaroba)

As cinco vogais contén no seu nome
a árbore común que coñece
todo home.

Que non o saiba vostede,
será o que me asombre.

(Eucalipto)

Dime ti cousa guapa,
tanto máis meche, máis baixa.

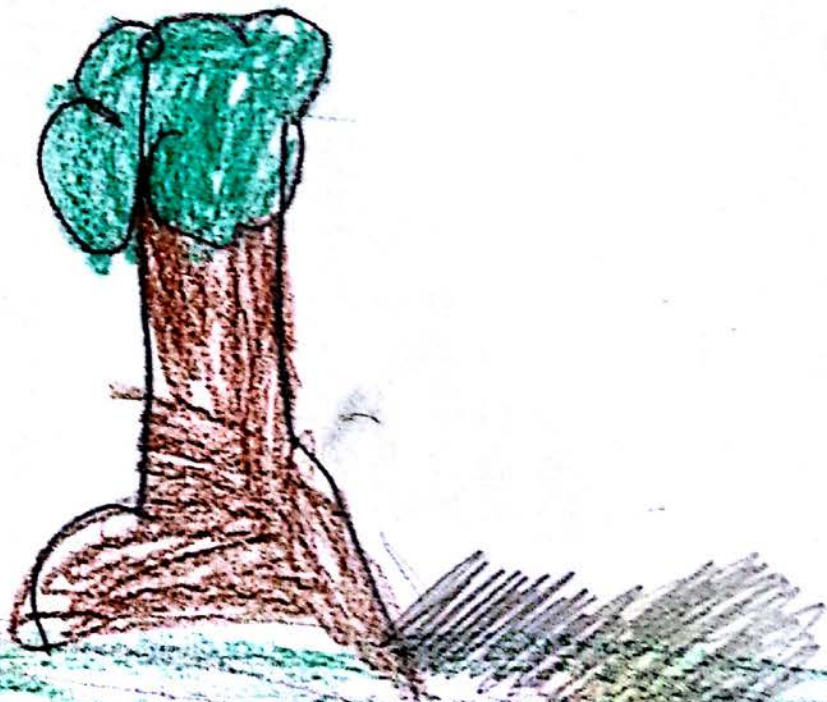
(A raíz das árbores)

ARBOREREFRANEIRO

NOME Noa

NIVEL S'A EI

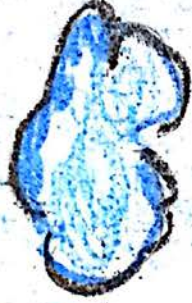
QUEN A MALA ÁRBORE
SE ARRIMA,
MALA SOMBRA
6 ALOBILLA.

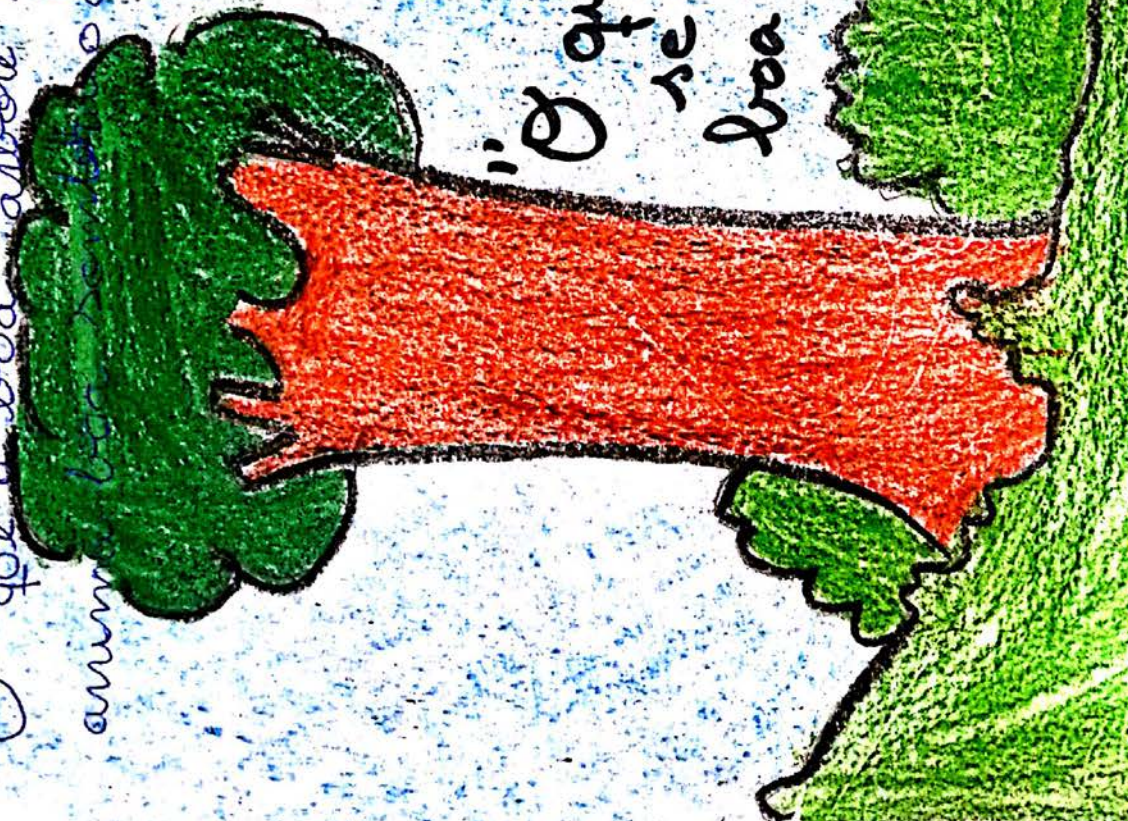
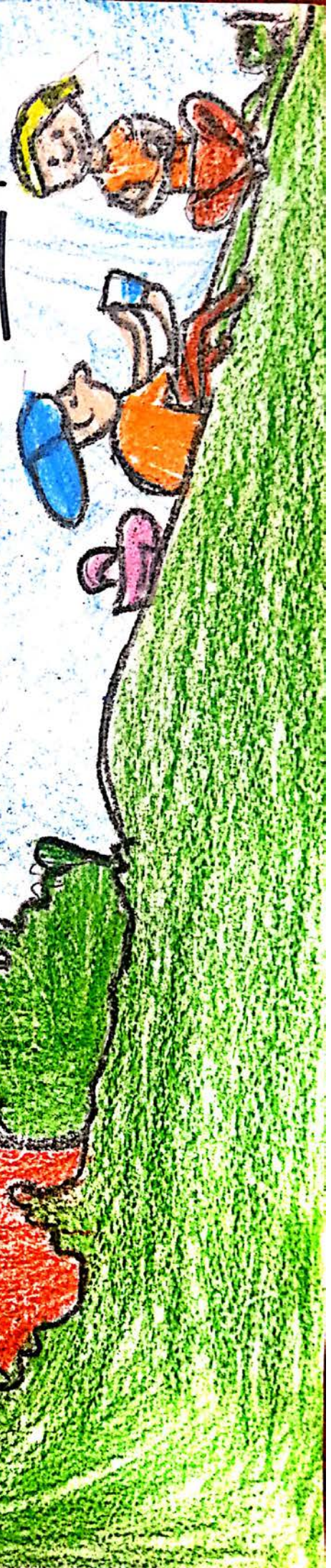
O que a boa árvore se
anima, boa sombra e acubilla.

REFRANEIRO

"O que a boa árvore
se anima,
boa sombra e acubilla."

S

ÁRBORES REFRANEIRO

6ª

Desde pequeniña
hase de criar
a árbore dereitiña.

(Jinn)

Quen ten árbore,
ten paxaro.

(Sabela)

Árbore sen flor,
día sen sol.

(Laura y Moisés)

Árbores e homes,
polo seu froito
non se coñecen.

(Sonia)

Árbore que non da froito,
péde substituído.

(Emiliano)

De tal árbore
tal estela.

(Roque J.)

Árbore transplantada,
ben regada.

Adecuadas plantacións,
enriquecen as nacións.

ÁRBORE REFRANEIRO

6ª

Caen as follas
e caen as árbores.

(Cristina)

Mellor ir ao tronco
que polas pólas.

(Tábita)

Árbores e amores,
mentres teñan raíces
terán flores.

(Lucana e Joel)

a vella árbore replantada,
antes seca que agarrada.

(José Miguel)

Da árbore caída
todo o mundo fai leña.

(Diego)

Dunha mesma árbore,
un madeiro dourado
e outro queimado.

(Patricia)

Só se tiran pedras
á árbore cargada de froitos.

(Lorena)

Da árbore enfermura,
non esperes froitos rapeladas.

(Luis)

ÁRBORE REFRANEIRO

6ª

Árvore que cresce torcida
Nunca endereita o seu tronco.

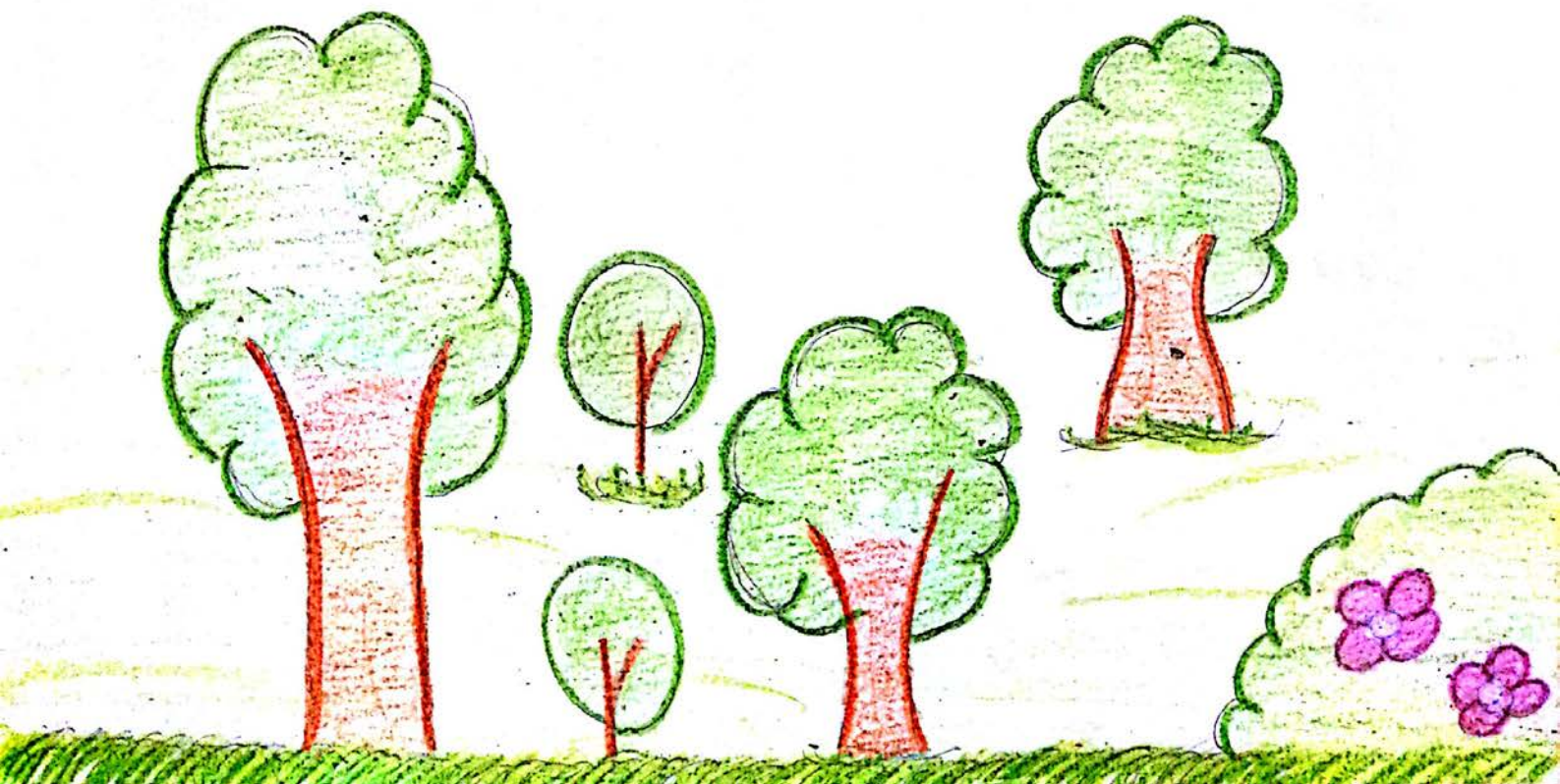
(Adrián)

Quem a boa árvore se arrima,
boa sombra abeira.

(Aroa)

O que planta árvores,
ama aos outros
ademais de asi mesmo

(Angie)

Certamiño Poético

Nome: Alex Espiñeira Nivel: 6.º E.I.

Vesco, vexo

Vesco nos montes

a neve

Vexo a avoa

na ventá.

Vexo o lume

na lareira

O inverno

vexo xa.

Certamiño Poético

Nome: DANIEL VIGO LAGE Nivel: 5.º A

A Coruña
que borbé,
se queira coñecerla
Váster que ira pé.

Non o queimes, feresme dano

Se o bosque está queimado,

O meu corazón tamén.

Oxalá veña un gado,

e o deixe todo ben.

O gado chega do mar
e non logra apagar o lume,
iso ponme a chorar
por ese gozo costume.

Sabela Pérez

112

Cando o lume prende,
ao bosque queimar pretende.
Cando o lume quere queimar
ao 112 tes que chamar.

Cando os bombeiros estén alí
o seu traballo non tes que impedir.
Alóixate do perigo, e así poderás ser un "testigo".

Cando o bosque degoestado está,
axuda a regoestalo xa.

E cando o bosque regoestado está
non debes contaminar nunca máis.

Luis Palomo

POEMA

No verán a pesar de que haxa cortafumes,
sempre queda o monte queimado.
O chan queda cuberto de cinzas e de negros fomes,
porque o pobre quedou chamuscado.

A pesar de que hai prevencións,
sempre entra no monte o lume pedrón.
Tamén está o home, que con dous sacos de carbóns,
deixa aos pobres animais sen a súa mansión.

Xoán Pedreira Camba

COPLA

É marrón escuro
e verde celestial
sen dúbida é a
árbore xenial!

Roque J. Torceda

Parceados

Amendoeiras brancas e rosadas,
alí é onde durmen as fadas

Luana de Olivera

O gran castiñeiro
hoxe está baleiro

Sabela Pérez Martínez

A árbore cella non ten flores
deixa o chan cheo de nozes.

Adrián Vilarriño Moris

As follas caeron
porque de cor marrón volveron

Juan Pedreira

TERCEIILLAS

Pobres árbores maldobris
case non lles importa
haber sido cortados.

Diego J. Torcedo Lado

Árbores mortas e rotas
por ese groseiro lençador
xa non poden gozar das hortas

Sonia Prigione

Cartas

Todas as mañás,
 vexo a laranxeira,
 mentres como mazás,
 tamén vexo a candeira.

Diego Dozo

As árbores tristes
 quedan sen goito
 as plumes alegres
 cóntanlles un conto.

Ara García

O carballo está xogando
 cun amigo moi especial,
 O carballo está pasando
 un día xenial.

Sabela Pérez

Pequena e pobre árbore
 que viúves asustada
 porque as túas follas el varre,
 por iso estas calada.

Sonia Priggione

O outono chegou
 sopra o vento,
 as follas secáron
 e caen non momento.

Juan Piedreira

Coplas

A sombra das árbores
é moi boa
nela podes ler
e escoitar a música como soa.

Duana de Oliveira

Eu vivo no xardín,
e chámmome branxeira,
no xardín eu xogo
coa miña amiga a pereira.

Sabela Pérez Martínez

Cando volvíaa para a casa
púxose a chover,
agardei baixo unha árbore,
mais mollei os pés.

Patrícia Meléndez

POEMA COLECTIVO DE 6ªA

Xa no outono as árbores queren charar,
por non ter mans para castañas pelar.

Sempre tristes, ven ás xentes do lugar
como collen as castañas para osar.

Esa árbore do magosto é xenerosa
pero, ao non ter castañas, está celosa.

Ai, miña pobre! Non te podes queixar.
Quen che leuou a boca para falar?

Certamiño Poético

Nome: Ana Areiro Nivel: 5^a

O paxariño quí
quí, quí
quí o paxariño
porque ten feis.

É no verán
máis calor pasara
e no outono
xa non a terá.

Certamiño Poético

Nome: Andrés Díaz Ferraz Nivel: 5^a

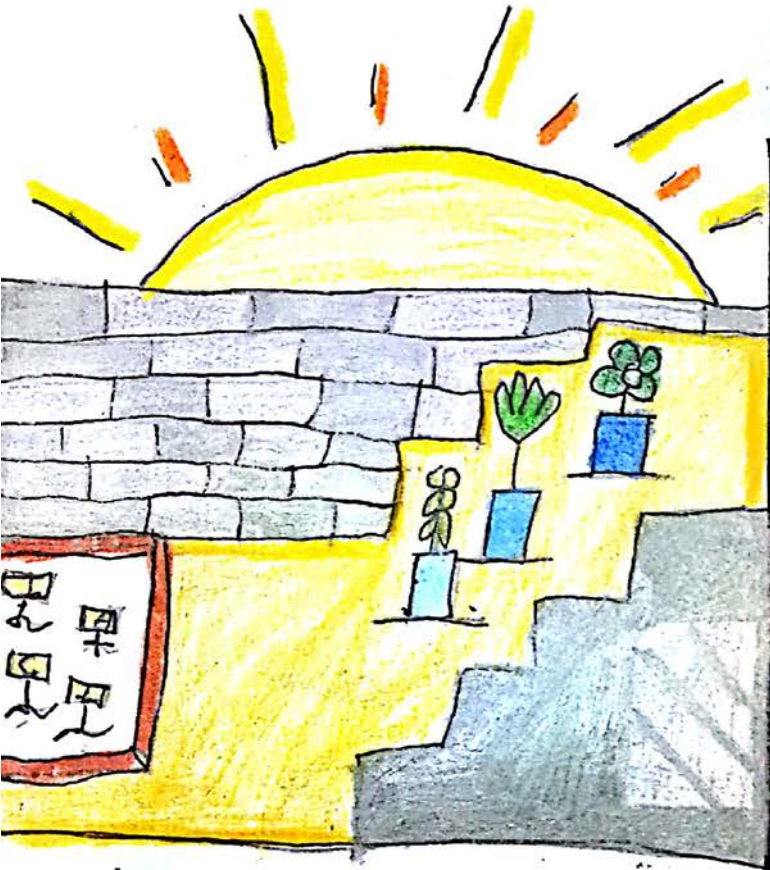
El chuvia único testigo
de como él camión,
en silencio, en soledade
buscando comida e abrigo.

Olo velo pódese comprobar,
pola seu rostro sucio e rabizado,
que é pobre e desgraciado
e que non ten amigos nin fogar.

Pelas rúas da cidade
él camión en silencio,
busca onde se pode quedar,
ata que o día de comenzo.

TÍTULO Becocho dos escritores
AUTORA Alumn@s de 4ºA

• No xardín do colexio Plantares

• Unha Figueira a Rosalia de Castro

• Un piñeiro a Eduardo Pondal

• Un loureiro a Manuel Curros Enríquez

Todo por un biscoito

Había dous nenos nunha casa, na coziña. Un tiña 16 anos e o outro 12. Estaban cerca dun monte. Con moitos animais.

Estaban a facer un biscoito no forno. Quedáronse durmidos, e non escoitaron o timbre do forno; así que, empezou aarder toda a casa: as portas, as ventás, as mobles ... Os nenos salvaráronse pero todo o demais quedou queimado, aínda que non foi a máis porque empezou a chover. Quedou todo negro e cheo de cinza. O lume non foi moi lonxe das casas dos animais, aínda que moitos non foron perxudicados porque había cortalumes. Hoxe en día é un hotel, xa que as terras quedaron arrasadas.

Cristina Aguiar (6-11)

O incendio do monte

Acórdome do día no que se queimou a casa da miña avoa. Era cedo, pola mañá e cando estabamos almorzando vimos prender o monte. Os animais fuxían e no aire, viáse como se volurán as nubes de cor gris.

Atonto viñeron os bombeiros e apagaron todo. Nós xa saíramos da casa que ardeu por un lado.

Pasaron días, semanas, meses ... e o monte seguía negro e escuro; os animalitos aínda non voltaran. Eu lembrome dun esquió que saltaba de árbore en árbore.

Un día, a miña curmá ocorreuulle unha idea: plantar outra vez as árbores. A min pareceume xentil.

Ao día seguinte, pola mañá, collimos auga do río e mollámos un pouco a terra que aínda seguía negra; e coa pa, fixemos un pequeno burato e plantamos as sementes.

Ao cabo dun mes empezou a medrar o carballe que plantamos, entón plantamos máis. Hoxe en día, as árbores xa están ben e os animalitos voltaron.

Fixemos unha boa REFORESTACIÓN.

Laura Ponte Díaz. (6ºA)

O veciño bombeiro.

Había una vez un bosque cercano ao mar.
Un día cando un veciño bombeiro paseaba, veu o bosque queimado, negro, cheo de cinzas.
Comezou a chover e o veciño foi á casa pensando: todos os peixes mortos do mar que estaba ao carón, as rosas que crecían todos queimados, os animais mortos.
Cando chegou á súa casa, veu a porta feita das árbores dese bosque queimado, os marcos das ventás. O veciño soubo a importancia de que os seus compañeiros non apagaran o incendio por chegar tarde.

Lorena Mosquera
(6ºA)

O lume malvado

O bosque do meu pobo é moi verde. Con animais tranquilos e moitos paxaros. Un día, alguén deixou o lume encendido e provocou un incendio. Os animais corrían para salvarse.

Chegaron os bombeiros e puxeron un cortafumes; a choiva e a avioneta axudaron a apagar o lume. O bosque quedou negro, queimado e cheo de cinzas. A prevención é necesaria para que non haxa incendios!

Emiliano Rodríguez (6ºA)

TÍTULO Arborefracasados
AUTORA Jennifer González Sousa

salgueiro

carballo

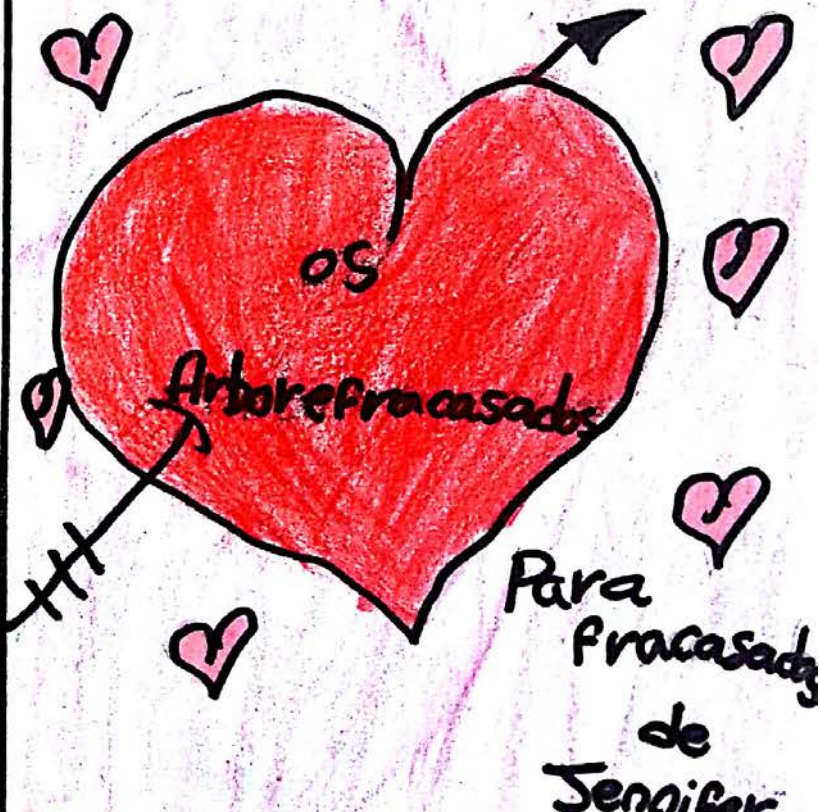
xesta

castiñeiro

Somos o grupo Arborefracasados

Somos do real club de porreiros

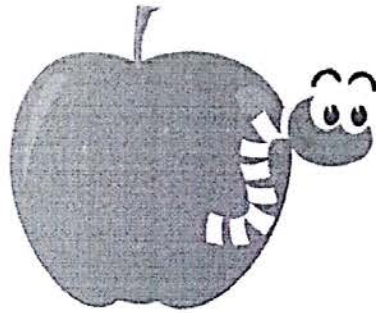

Para Fracasados de Jennifer

É somos un grupo de música...

Cho de amizades!

DE DINS DE UNHA POMA.

De dins de una poma
A erugeta mira an fora ,
Alla dins ay sin cambretas
Parque a casa es gran.

De dins de cada canbra
A quedt una llavo,
Totas dormen e sonian
E pasa a tardo.

O seu sobni es un bo sobni
Parque pensa que mes tard
A petita llamoreta ,
Un bo pome será un bo pome será.

Por: Jennifer Gonzalez Sousa de 4^ºA
Canción en Catalan

RECORDAMOS A ROSALÍA DE CASTRO

O CEIP RAQUEL CAMACHO HOMENAXEA A POETISA PLANTANDO NO RECUNCHO DOS ESCRITORES A ÁRBORE OUTORGADA CON MOTIVO DO SEU 175 ANIVERSARIO E DA IMPORTANCIA QUE COMO ESCRITORA TIVO NO RENACER DA NOSA LINGUA E PRECURSORA DA LITERATURA GALEGA.

PARA TI ROSALÍA A NOSA FIGUEIRA

Arbores no monte,
Ricas de natureza,
Bonitas no día e na noite
Ogrécenche unha sombra para
Repousar a cabeza.
E se non me eres, próbao,
Sen rencor eho digo.

Ao teu carón hai
Unha árbore que
Ten moita contaminación.
O bosque aceptouna; mais aínda,
Canso de
Tela alí, quérea.
O bosque
Vós contaminamos
Aínda así, aceptámo-lo e non reparamos en
Se está reforestado ou sen reforestar.

Desde cando eu era pequena, esa árbore
Está mal.

Galegas
Arbores
Libres non están por
Incendios
Causados con rencor
Inseguras séntense
Aínda así seguen loitando.

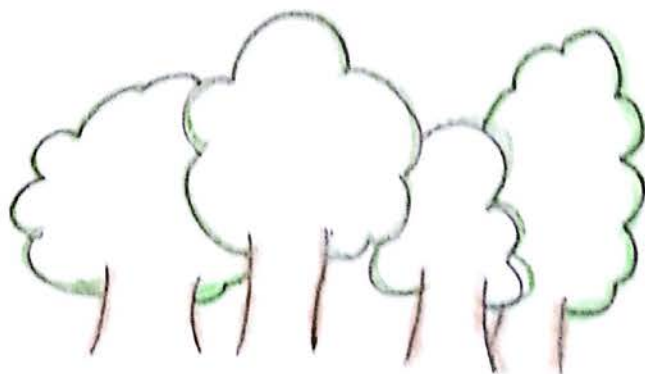
A
C
R
O
S
T
I
C
O

Laura e Senia.

ACRÓSTICOS

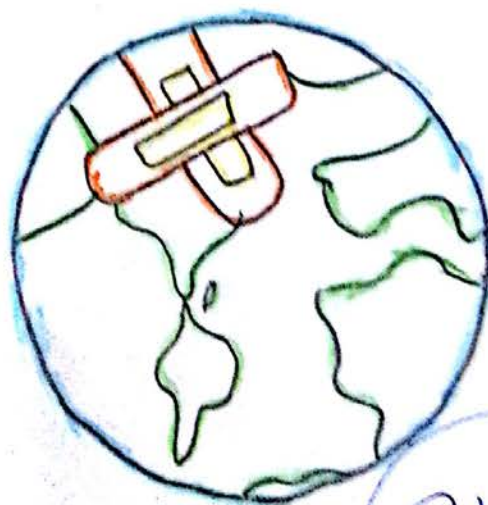
6-A

Acivos
Robusto
Bidoeiro
Obstruido
Roseira
Estupenda

Plantada estás
Lonxe de
Aquí
Na
Tuá casa
Amarasme a min.

Cando
Enfermo
Resultas a
Deforestación ocorre
E cando
Intentas volver a
Reforestación está
A ocorrer

Patricia
e
Lorena

ACRÓSTICOS

E

CALIGRAMAS

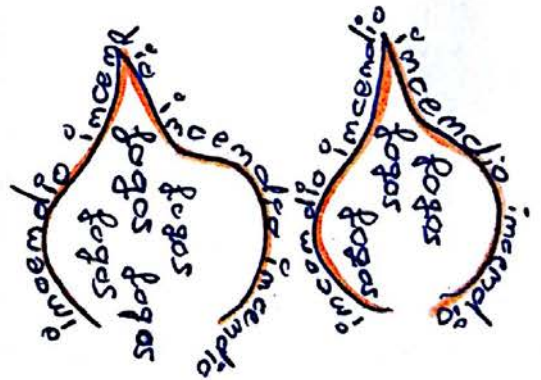
de
6ºA

Bonito pero escuro
Outros extravagantes, este
Sinxelo pero
Querido, é
Un fermoso bosque
Estranho pero o meu preferido.

Luana e Jael

Incendio
Non asumimos a
Cruel noticia de que
Encendiches as follas da
Natureza e
Difundiches
Incautamente
Os fogos

Luis
e
Emiliano

ACRÓSTICOS e CALIGRAMAS

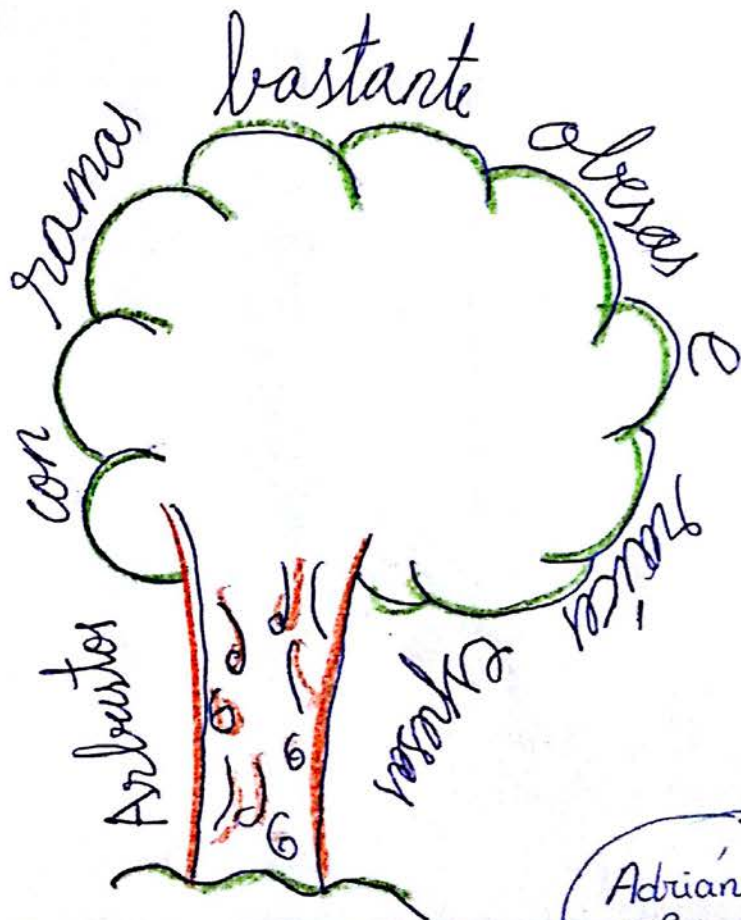
6-A

Arboriña miña
Reforestándote estas
Bonitiña
Onle fun ao
Río por auga
E regueite

Xoán
e
Daniel

Arbusto con
Ramas
Bastante
Obras e
Raíces
Esperas

Adrián
e
Jonathan

Os Pinos.

¿Qué din os rumorosos
na costa verdecente
ao raio transparente
do prácido luar?

¿Qué din as altas copas
de escuro arume arpado
co seu ben compasado
monótono fungar?

Do teu verdor cinguido
e de benignos astros
confín dos verdes castros
e valeroso chan,
non des a esquecemento
da inxuria o rudo encono;
desperta do teu sono
fogar de Breogán.

Os bos e xenerosos
a nosa voz entenden
e con arroubo atenden
o noso ronco son,
mais só os iflorantes
e féridos e duros,
imbéciles e escuros
non nos entenden, non.

Os tempos son chegados
dos bardos das edades
que as vosas vaguedades
cumprido fin terán;
pois, donde quer, xigante
a nosa voz pregoa
a redenzón da boa
nazón de Breogán.

Eduardo Pondal

Dedicado a Martyna e Julia Baram
Son dúas nenas de Polonia que foron
alumnas do centro durante catro anos.
Por motivos de traballo do seu pai
tiveron que trasladarse á outros lugares.
Lembramos delas, o seu sorriso cando
non nos comprendían, pois chegaron
de Polonia, e só falaban polaco.
Mais en pouco tempo xa falaban e
entendían a nosa lingua e disfrutaban
aprendendo con nós.
Dámoslles as grazas por ser tolerantes,
solidarias e adaptarse tan ben ás
distintas culturas que seguro irán
aceptando ao longo da súa vida.
Martyna presentou para a revista
esta poesía e canción para á actividade
Arborecancioneiro que buscou na rede.
Despois soubo que era o noso himno.
Onde vos atopedes, Martyna e Julia.
Moita sorte.